1153 dc 17-075
1935-4

Адреса редакції „Nazustrič“ Lvvovv
Rynok 9

ПЛАСТУН

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

Севлюшські пластуни.

ВИДАВЕЦЬ І ВІДВІЧ. РЕДАКТОР: **АНДРІЙ ВОРОН.**

СЕВЛЮШ, Р. XIII. Ч. 7.

ПЕРЕДПЛАТА НА РІК 8 КЧ.
ЦІНА ЧИСЛА 50 СОТИКІВ.

Рік : XIII. 1. вересень 1935

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

Ю. Боршош-Кумятський :

СИЛЬНІ, ОХОЧІ І МОЛОДІ МИ . . .

Сильні, охочі і молоді ми,
Ідемо шляхами чести,
І хочби як спиняли нас громи
Мусимо волю принести.

І хочби як, ми здобудемо те,
Що віками не вдалося,
Ми ввлемо крові в жили й зацвіте
Сила нашого Кольоса.

Керуй Юначе прапором вже ти,
Вказуй незрячим дороги,
З тобою йде рій борців до мети
Будь вождом до перемоги.

До читачів

Можна перебачити скупому американцеви, який з ощадности на ніч застановить годинник свій, щоб той не зужився; можна перебачити ощадному Українцеви, що той з ощадности рухів руки і чорнила, не ставить на „і“ крапку; можна перебачити жадібному малоземледільцеви, котрий засадить гріб (могилу) своєї мами бараболею, аби мати більше бульби —

та не можна пробачити пластовому провідникови і взагалі приятетеви молоді ту недбалість, якою той відноситься до вирівнання передплати на одинокий часопис української молоді „Пластуна“. Бо „Пластун“ не жие, лише животіє, хоч колиб бодай трошечки доброї волі і совістності у наших читачів і пластових провідників, міг би не лише жити, але й далі гарно розвиватися.

У дванацятій годині кличемо до вас: Не дайте загинути одинокому пластовому часописові української молоді. Засилайте передплати, складайте на пресовий фонд.

Редакція.

2259
Ж-2258
БІБЛІОТЕКА НАУКОВ. Т-ВА ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

Підкарпатська лісова школа.

Що це таке Лісова Школа, не буду пояснювати, бо про це вже писалося в „Пластуні“ не раз

Цього року вперше, на запрошення бр. окружного звітодавця Др Б. Алиськевича, орґанізувала централя Лісових Шкіл при Союз Пластунів і пл-ок ЧСР. перший курс Підкарпатської Лісової Школи при пластовім таборі в Солочині. Провідником П. Л. Ш. було призначено бр. Г. Ріеделя, члена Моравської Л. Ш. а інструкторами членів Словацької Л. Ш.: словацького краєвого звітодавця бр. Й. Горкого, бр. Є. Матуша, бр. Є. Зелінку і скм. Д. Козицького, якому теж було призначено відбирати й оцінювати праці абсольвентів П. Л. Ш. та праці до провідницького іспиту.

Сваточне відкриття першого курсу — табору П. Л. Ш. відбулося при першій ватрі 31. VI 35. а 1. VII. почалася вже нормальна праця. Програм П Л. Ш. було усталено на підставі досвідів чехословацьких Лісових Шкіл. Він досить широкий і треба було добре використовувати час, щоб перебрати цілий програм протягом 10 днів. Складався він з викладів, вправ, змагань, ігр та ручних праць. Виклади були ріжноманітні: починаючи від викладу про духовий й фізичний розвиток дитини та юнака, психольоґію, далі — історію пласту, орґанізацію й кінчаючи на практичному й теоретичному пластуванні.

Учасників П. Л. Ш. було 34, з того 8 пластунок. Дівчата були згуртовані в гуртку „Миші“ а хлопці в трох гуртках: хомяки, видри й борсуки.

Протягом цілого курсу робилися ріжні міжгурткові змагання. Остаточно гуртки умістились так: Видри (90 точок), хомяки (76) борсуки (74), Миші 66). Ріжні вправи й ручні праці робилися рівночасно з відповідними викладами. Напр. після викладу про знакування й тотеми всі спільно принесли з ліса до табору букову колоду, з якої потім видовбали тотем П. Л. Ш. а кожний гурток в рамцях міжгурткових змагань зробив ще й свій окремий гурткový тотем. Так само всі спільно працювали в музею, де поробили ріжні типи огнищ, ватер, зрубів, веремогів й тп. річей з практичного пластування й піонерки.

В рамцах змагань приходилось часом і бараболі шкрябати. Річ в тім, що курсанти Л. Ш. були звільнені від впарав на кухні, але з огляду на те, що всі більші й старші пластуни з солочинського пласт. табору записалися до Л. Ш. а в таборі лишилася сама малеча, то приходилось їм всетаки час від часу в дечім помагати.

І спільне добре діло довелося курсантам зробити: вітер вивернув лісникові яблоню: лісник звернувся за помочию до пластунів; пластуни спільними силами підвели вивернену яблоню.

Таборове життя в П. Л. Ш. було зорганизоване так; пластунки мали свій окремий табор, пластуни курсанти також окремо від таборовиків солочинсикого табору, а шатра инструкторів також стояли окремо. Ранні й вечірні збірки робилися коло прапору в таборі інструкторів. Обідали всі спільно в їдальні, що була цього року збудована рівночасно з кухнею. Столи й лавиці поробили в їдальні курсанти.

Денний порядок був такий: Вставання 6 год., руханка 6—6 30, купання, прибирання шатер, снідання, перегляд шатер 6 30—7·30, ранна збірка 7·30—8, праця 8—12, обід 12·30, відпочинок до 14 год,, праця 14--18 год., вечеря 18—18 30., нічний спокій 21 30 — в день ватри пізніше.

Весь час призначений на працю використовувався до останньої мінути на виклади, вправи та ріжні праці. Коли не ставало часу, то використовувався і час призначений для відночинку. Час між вечерею й спанням також використовувався чи то на виклади, чи на змагання, чи на гри, чи на дебати над темами, які курсанти самі собі вибрали. Дебатами керував голова, що його курсанти самі споміж себе обирали.

Погода курсантам сприяла. Було тепло, сонячно. Одного гарного вечера зробили в таборі алярм, нібито помагати витягати з рова автобус, який перекинувся десь коло Голубиного. Жадного авта в рові не знайшли, але зате зробили вправи в підході до табору, який оберігали пластунки. З дванацяти пластунів, що брали участь у підході лише трьох дісталися до кухні — місця збірки. Решту пластунів пластунки переловили. Після ранних вправ, що дуже всім сподобалися, відбувся ще виклад з астрономії.

Десять днів таборування минули як один день. Протягом курсу відбулися ще дві ватри: одна з них у вечір Івана Купала. Остання, прощальна ватра відбулася 10. VII. На ній курсанти складали присягу.

Протягом табору складали курсанти ріжні пластові іспити та іспити умілостей. Також 10 осіб зложили устний провідницький іспит та дістали теми до опрацьовання.

Про свої враження з відбутого табору-курсу Підкарп. Лісової Школи най напише до „Пластуна“ хтось з курсантів.

Коза.

Соціялизм без правди и демократії є немислимим.

П. Міговк :

На холмистім полю . . .

На холмистім, тихім полю
Жито пристигає,
Тучне, жовте колосячко,
Ниву украшає.

Буйний вітер повіває
Тай навіяв хмару,
Щоб знищити того поля
Всю красу і славу.

Розіллялись по тім полю
З хмари град і тучі
Колосячо покотилось
В болотяні кручі.

На холмистім, тихім полю,
Саме жито зжалось
Над стернею з бідних очей
Тисячу сліз ллялось

Іменування проф. Свойсіка „Добродієм Українського Пласту“

Пять літ тому назад коли ще був Український Пластовий Улад, В. П. К. листом з дня 30 І. 1929 р. ч. 204 18, поручила мені, як звязковому в Ч. С Р. передати відзнаку „Добродія Пласту“ начальникови Пласту Ч. С Р. проф. Свойсікови.

Передача цього відзначення відбулася в Празі в Начальній Команді Пласту Ч. С. Р. в присутности вищих чеських урядовців

Український Пластовий Улад репрезентував гурток старших пластунів в Празі. Звязковий У. П. У скавт. Леонід Бачинський виголосив привіт слідуючого змісту ;

Брате Начальнику !

Кожній з пластунів чужих уладів, хто хоч би короткий час перебував на території Ч. С. Р. знає Твоє імя, діла і заслуги для Ч. С. Р., як творця і першого орґанізатора пластової молоді, для якої Ти віддаєш всю свою душу і знання.

Але далеко від Праги, за високими зеленими Карпатами знає і шанує Тебе братний і щиро вдячний Тобі Український Пластовий Улад. Знає той Улад твої заслуги для розвою загального славянського Пласту, а ще більше відома йому та підтримка, поміч і дійсне братерське відношення, яке виказуєш до Українських пластових курінів на території Ч С. Р. в Празі, Подебрадах і Жевницях.

В доказ Твоїх заслуг для Української молоді. яка перебуває під Твоєю опікою в Ч С. Р. поручено мені передати Тобі отсю відзнаку і грамоту та особисто подякувати за все доте пер зроблене і просити, аби і на далі був тим же шано-

ваним нашим прихильником і помічником в пластовій роботі.

Потім відчитав грамоту В. П. К. Такого змісту:

„З нагоди 10 ліття проголошення самостійности Української Республики, а 10 літнього існування Ческословенської Республики, Верховна Пластова Команда як секція Українського Краєвого Тва. охорони дітей і опіки над молодю, з осідком у Львові надає цим Вп. П. проф. Свойсікови Антонієви, Начальникови Скауту Ческословенської Республики титул Добродія Пласту, з правом ношення відзнаки вдячности Української Пластової Організації, за його дуже прихильне відношення до Українських пластових відділів в Ч. С. Р. і за опіку над ними. За В. П. К. Северин Левицький, верховний отаман; Тарас Дурбан за реф. заграничного.

По переданні відзнаки і грамоти Начальник Ч С. Р. Пласту — Свойсік в коротких словах щиро подякував В. П. К. за високу нагороду і обіцяв дальшу опіку частинами У. П. У. в Ч. С. Р. і як нам відомо дотепер не змінив свого відношення.

Л. Прижмуренко.

Гуцульский табор в Апші.

Початок табору 12, липня. Учасників пересічно 30, у дівочому таборі, що почався тодіж, пересічно 15 пластунок. Комендантом хлопячого табору був краєвий звітодавець А. Шерегій, фаховим инструктором скм. Д. Козицький, комендантною дівочого табору Н. Козицька, обозним обох таборів Е. Шерегій.

В першу чергу таборовики працювали над удосконанням табору — будовали столики, лавки, поруче, уреґулювали кирницю, поставили браму (за проєктом скм. Козі), прикрасили таборище грядками, упорядкували місце під ватру у великой колибі „фортеці". Хлопячий табор поділено на гуртки „Запорожці" (провідник гуртка бр. Запорожець), „Опришки" (провідник бр. Карас) і „Бурлаки" (провідник бр. Орішок) Дівочий табор складався з гуртків „Ясні зорі" (провідниця командатка с. Волошка) і „Ліра" (пров. с. Віоліна). Гуртки „Бурлаки" і „Ліра" складалися з членів драматичного кружка. Протягом цілого таборування гуртки „Ліра" і „Бурлаки" мали театральні проби. На кінець таборування дали в Бичкові оперету, що принесла успіх. В таборі крім скрипки й мандоліни була навіть фісгармонія так, що табор мав свою невеличку оркестру.

Три рази тижнево мали пластуни вправи палицями під проводом бр. Сталого. Таборовики готувалися до пл. іспи. тів и складали їх під кінець таборування в скавтм. Козиць-кого.

Одної неділі була урочиста Служба Божа, на яку прийшли селяне і интелиґенція з усіх околиць табору. Служ-бу правив священник у гарно прикрашеній капличці. З Апші прийшла ціла процесія з хоругвами, які несли дівчата в міс цевих національних одягах і з вінками на головах. Просві-тяне теж прийшли з своїм жовтоблакитним прапором. Зразу пополудні пластуни улаштували розваги для гостей; пластова капеля грала, а сільска молодь танцювала коломийку. Гості з інтересом слідкували за пластовими змаганнями: в одяганню, у перепаленню шнура, у розкладанню ватри й вареню яйця і т. д. Подібні змагання мали й пластунки. У вечері чудова ватра з великою програмою закінчила це свято. На ватрі заприсяжено й охрещено нових пластунів. Програма склада-лася з співів, танців, декламацій, ріжних пластових виступів і т. д. На одній із ватрі охрещено 2 колиби, колиба в дів-чому таборі дістала імя „Полтава", в хлопячому — „Київ". Ватри були часто, що притягали до себе місцевих селян. Часто вітали пластуни на ватрі родину Медведів, що є спра-вжнім добродієм гуцульского табору. В перші дні табору обіди для таборовиків варили в помешканні панства Медве-дів, пізнійше зроблено в таборі гарну кухню. Кухарював бр. Сталий, йому до помочі призначувано 2-ох „шміраків".

В таборі була бібліотека, завідував нею бр. Орішок. Одної неділі табор улаштував „масковий баль" з ріжнород-ною веселою програмою. На цьому „балю" можно було по-бачити найдивовижні маски, виготовлені лише з матеріялу, що був у таборі. На другий день усі маски сфотографувалися Взагалі в таборі зроблено богато цікавих фотографій з та-бору й таборового життя.

На запрошення пластового табору імени короля Ка роля в Бая Спріе, Румунія, гуцулький табор гостив у таборі румунських пластунів 4 дні. 1. VIII. Сталий гуцульский табор перетворився в мандрівний. Участників мандрівки до Румунії було 19, учасниць 10. Дорогу 63 км. від чехослов. кордону зроблено майже всьо пішки туди й назад. Румунські пласту-ни з табору в Бая Спріе, що торік таборували в гуцульско-му таборі, щиро вітали наших пластунів і пластунок. Пер-шого вечера наші пластуни (ки) були гостями на румунській ватрі, другого урядили самі велику ватру з гарною програ-маю. Крім пластунів на ватрі було богато (коло 400) румун-ських громадян, що захоплювалися нашими національними танцями й співами. Наші пластуни мали на виступах націо-нальне убрання. І друга ватра, шо також мала нашу програ-

му, мала великий успіх. Командатові румунського табору передано прапор з написом в подяку за прапор, що рум. пластуни торік подарували нам. Тепер румунський табор подарував нашому дівочому табору знову пластовий прапорець.

По дорозі додому наші пластуни дали в Румуній в м. Сиготі виставу. Вистава мала такий успіх що її на другий день повторено.

Н. Козицька.

М. Лужанський:

При ватрі Святоюрського свята в Севлюші.

Гуля холодний вітер,
Червоно захід мерехтить,
Темніє. . . ліпше. . . темно. . .
Затихло все — Севлюш спить

Далеко тільки на краю,
В лісочку, чи гаю, не сплять
Метушня там, гомін,
Позір, верни, — кричать,

Дуднить земля, тріщить галузя,
Огонь ватри запалав.
Зійшлись — кругом жовтіє. . .
І кожний в позір, як був, став.

Лунає филею пісня,
Гудуть мури голосом млі,
Кружляє спалене листя
І тліючи клониться до землі.

Горять кругом ялиці,
Горять, жаріють очі,
Горить молода ідея, —
Здається, що хоче:

„Заглянуть широко, високо. . .
Далеко й глубоко піти,
Пірвати всі злидні,
Здобути гляданої мети.

І звязати дружні руки,
Й силу підкріпити,
Перешкоди побороти,
До волі летіти".

Із тих молодих сердець
Горячий „Вулкан" спалахне,
І кожний ворогові свойому
Одверто в очі загляне.

Діти природи.

Веселі, безпечні діти, як суть при своїй матері. Під її охороною і „лела" не страшна.

Подібно і пластуни найкраще почуваються геть від світа при матері природі. Хоч вимоги життя відривають всіх від природи, заставляють вдихати повітря порошних вулиць, жити у вогких тінях холодних мурів, або в порошній школі голодного села . . всеж пластун, як звільниться на хвилинку від тих „ вимог життя" втікає в природу, в табор, щоб хоч на хвилинку забути щоденні суєти позбутись гнилих випарів, щоб в морі чистого повітря, в обіймах роскішної зелені, загартуватись тілом й відмолоднути духом

Щоб веселіще було, збираються пластуни гуртом, а для можливости гуртового життя встановляють певний порядок, а то вже і есть табор.

Ось так зібралась і цего року пластова братія у гуцульському таборі у Вишній Апші з бр. ком. Громом на чолі. Всі ті красоти таборового життя, що ми там зажили немає місця, щоб згадати, та й мимого того, яб не хотів вплинути на тих бр-тів що там не були, бо вони читаючи про так розкішне таборове життя — роскаялись би до сліз-а я не люблю сльози.

Пройдімся тільки з юнаком, що перебрав о 8-ій год. вечера сторожеву палицю, свисток, годинник та повинність сторожа про цілий гуц. табор (хлопячий і дівочий) до год, 10. З ним ми побачимо долинку, в кінцях якої гуртками збіглись колиби з шатрами мов сполохані вовком коні. Більший гурток, там де посередині височезне, прапорище на яке щоранку під такт звуків пластового гимну, вилітає наш блакитно-жовтий прапор, щоб гордо маніфестувати, що тут українська кров кружить - ссь то хлопячий табор. Дівочий в противнім кінці полянки під ліском сховався. Між гуртками колиб, на боці, підня·а беріжком фортеця стоїть В ній вогонь розпалюють симвоч чистоти і пр вди сердець. В фортецю до вогню з обох таборів товариство поспішае. Фортеця ожива.

З опустілих таборів, обнятих темною ніччю нудьгою на нашого сторожа пов·вае Він з табору в табор (з хлоп. в дів.) походжає, вдивляється в темінь ночі, вслухуесь в невинну розмову півсонних дерев з молодим, мов дітвак, гірським потічком.

Часто поривае увагу сторожа розбурхана Фортеця. Вона з горбка розглядаесь своїми довгастими очима вікнами, що повсаджувались між кожним бервеном. І висилае ними свій вогняний погляд, яким кругом себе присікає темінь ночі. З тим поглядом вилітають звуки поважних речників (звич. в особі бр. Грома, чи Сталого), то знов і то частіше обзиваються весельчаки, як бр. Горішок, бр. Заяць а той без бр. Труська не обійдеться, між тим ще ме-ке кне бр. Лейба „їхало кізаки“ заспіває.

На завваги поважних вилітають з фортеці оплески поважні, а після вибриків Заяця ки Труся посиплеться потрійне „ей гоп“, вискочить з фортеці мов несамовитий регіт, розілеться по цілій долині табору і деб не був відшукає сторожа, збудить в ним тугу, хоч блише як не до фортеці дістатись. Однак з повинности сторожа бере він противний напрям, а згадка про бр Ворона у повинності редактора каже мені ставити крапку

Ю. Симкович.

— *Пластове свято в Мукачові.* Окружна пластова команда в Мукачові уладила в час цього. річних Зелених Свят гарне свято з богатою програмою. Свято уладжене біля монастиря Василіянів випало гарно і імпозантно.

— *Туристично - краєзнавче Товариство* „Плай" і Українське фотограф. Тво" у Львові, улаштовують цього току в памятнім місяці листопаді першу краєзнавчу виставку и н. „Наша Батківщина в світлині". Всіх пластунів, світливців просимо взяти участь в тій імпрезі. Всякі світлини що відносяться до нашої Батьківщини слати на адресу: Александер Моха, Львів, Содова ул. 4. м 1.

— *Народний дім в Сваляві* буде скоро добудований. Комітету бракує ще десь около 12 тисяч корон. Просимо наших читачів допомогти своїми дарами комітетові добудувати свою хату. памятаючі слова Пророка „В своїй хаті, своя правда і сила і воля".

— *Пізнаваймо свою культуру* Заслужений діяч українського народу проф. др. Іван Огієнко видає у Варшаві науково-літературний місячник „Наша культура". Читаючи часопис впознаємо нашу стародавну й глубоку культуру. Передплата на рік Кч 50. Адреса: Варшава 4, ул. Сталова 25 м. 10.

— *Ювилей гімназії Рідної школи.* Ґимназія Рідної школи в Городенці вшанувала дня 23. VI. 1935. свято 25 літнього ювилею свого істнування. З нагоди ювилею уладжена гарна академія.

— *Український Історичний кабінет* пять років переводить уже свою наукову працю. До кабінету збираються всякі українські видання, як документи, книги, ґазети і т. п.

— *Вчімся рідної мови.* Для того стане нам в пригоді часопис, радаґований проф. др. Іваном Огієнком „Рідна Мова" що виходить у Варшаві 4, ул. Сталова 25 м. 10. Передплата на рік Кч 35.

Видавництво „Світ Дитини" має на складі найкращі українські діточі книжки так українських авторів, як і переклади авторів світового імени.

Максим Ґ. Феннич:

„На волі"

(Щаслива ідилля)

Я мріяв про неї. В комнаті моїй було так скучно, холодно й непривітно. І виправлявсь я в савани святині її Вона була пестра, заквітчана і неначе гарна інфанта всміхалась

вона до мене. Вона тягнула мене.

Рвала до себе й потішала:

— „Покинь всю журбу й горе! Ходи в осану господню майбутних ідей і щастя!"

Я йшов. І в душі мені родились нові й нові фатальні інтриґи краси й надійного буття. В ідеї нових фантазмаґорій я впадав. Я йшов. Маєві метаморфози пестрились сперед моїма очами. Луки, поля, гаї, зелень, краса, ох,... Сонце цілувало поля. Червоним, білим, жовтим ефектом пашіли супроти сонця закосичені поля. По ланах хвилювало жито від легесенького подуву вітру Ах, май!... Мій золотий, пестрий май. Довкола літали різнобарвні мотилі Скільки орґій краси окрашало мій дух. Кучеряві сади, винниця, левади.... Я йшов до річки. Надімною вилась зелена гора, Зелена... Спестрена звоями листя вина. Сонце пекло, аж ткало. Ось вже й річка. Відблескуєсь смараґдом вода супраои сонця. Річка, широка глибока Тиса...

Плюскопить вода об беріг. Жблюнк, жблюнк... Трем. тить лоза над водою... Мені так любо. Не мав радощів, щоб краще напоїли мою душу. Серце вириваєсь з грудей у мене. Хоче полетіти десь Хоче стати достоїнством природи серед німої тиші. В лозині озвався ніжний голос квича: Чврррр, чврррр і знов затих. З гущавини обізвався дрізд і затих. Воздух був теплий, приємний. І скрізь пашіло весняним ароматом. Склонивши голову, дивився в далекі простори і думав...

— Ох, природо. колиб оттак серед твойого тихого життя пережить. О, мати! Скільки перлямутрів краси й щас я даруєш ти мені".

Я думав Сонце підійшло високо і заслiплювало мої вічі. Дух мій не витримав. Голова упала на зелену траву і я заснув. І снився мені пречудовий сон.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Як минулого, так і цього року в грудневім числі дамо ми пластовому братерству точне обрахування о видаванню Пластуна. Та вже тепер — на жаль — мусимо ми звернути увагу наших читачів на той смутний факт, що Пластун не жие, лише ледви животіе. Причиною цього є то, що богато наших читачів ще й до днесь не заслало нам своеї передплати. А смутнійший е цей факт тим, що довжники ці рекрутуються головно з самих чільних пластових провідників. Коли Пластун примушений буде перестати виходити, то причиною цього не буде ніхто інший, як сама пластова сметанка.

Вони й будуть гробокопателями свого часопису. Пластове братерство до цього допустити не сміє. Тому засилайте свої передплати, вирівнюйте свої залеглости й складайте на пресовий фонд.

Новійше на пресовий фонд зложили: Чаповцій Олекса, 2, Фрідман Самуил 2, Гадяк Дамян 2, Немеш Ол. 2, Рогаль Н 2, Кириченко Сем. і Мих 2-2. Довгун Вас. 2, Коломиєць Дм. 2, інж Бутовський 2, — Хто черговий.

Загадки.

(О. Г.)

1, 2, 3. 4. . . ний	платник	ТА ПЛА	МИ	Я

МИ ОО	КАРПАТ / ТЯ	I L. + ТУРА
ЛОН ИН+	½ НІЧ	ЖЕ ЖА
ОД / Р	АЗ / К	ЛЯ НА	Е Т

БІДИТЬ ПРАВДА

(Е. Ф.)

З ір їзд на Го род ка. И 100 рич га/кни р-пра.

Ло-нина

Думайте і вгадуйте і розвязуйте. В нагороду дістанете гарну книжку.

Орган українських відділів Союзу Пластунів Підк. Руси.
Виходить щомісяця, крім липня і серпня. Редагує; колегія.
Адміністратор: Я. ШЕПЕЛЬ.
Редакція і адміністрація: Севлюш, ул. Розсипала ч. 34.
Новинкові штемплі дозволені числом 14.545-IV.-1934.
Із друкарні Ігната Рота в Севлюші.

Хрестикова загадка (О. Г.)

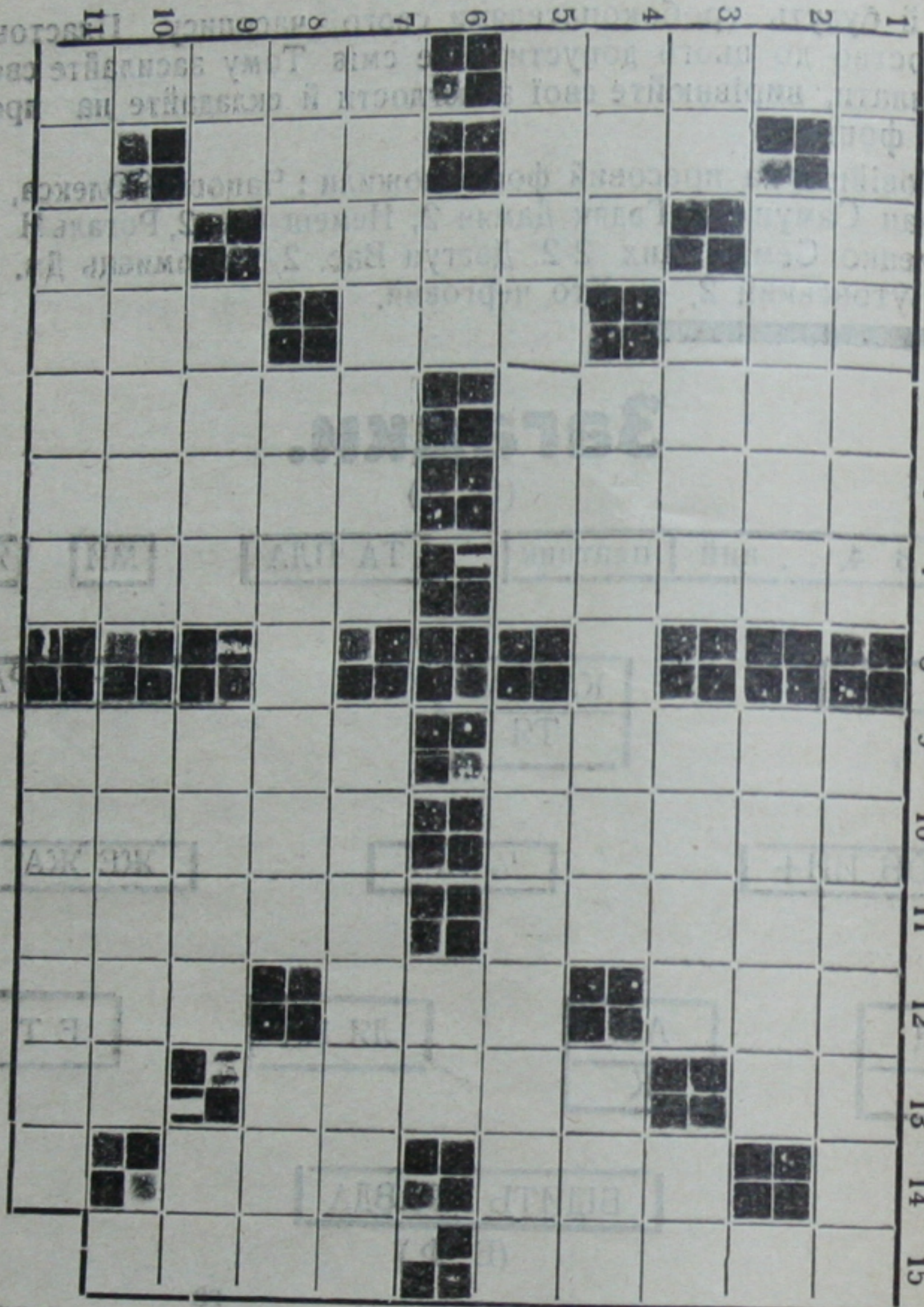

Поземі: 1. ровер мав; Володимир . . . 2. у; негер, рід постів; м; 3. звук курки; відмінок ленти; взюди добре, але . . . найкраще; богиня старого Єгипту. . орю (лат.) фавна; співацький гурт. 5. пакунок; наші гори. 6. як; однакові шелестівки 7. дівоче імя (пещено) наш танок). 8. пливучий кусник леду; частина Англії; . . .не стою. 9. фн; вісім (слов; кат немовлят у Єрусалемі; хеміч. знак алумінія. 10. голосівка; острів в Середзем. морю; ремісник; заіменник. 11. водна птиця; частина старинних стовпів,

Доземі. 1. Давний чеський грім; укр. філмове підприємство (обер-пено); 2. в, рив землю; народна республ. партія; О. З. початок Америки, мара, Kg. 4. давне оруже (оберн.) орган зору; молюся (лат). 5. пуля (по 7. Муж. імя. дорога теч. 8. р. я. 9. лікар.; . . морська глибина. 10. завіса руда барва (обер). 11 не чує, муж. імя (обер.) ч. каро . . . дівчина ста-ринний, церковний співак 13. заіменник, страви; половина руки, 14 перша голосівка. їсть, говорит. рід поезії. с. 15, дощ паде із . . . смертельна----

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА